

בש"פ 5876/22 - יוסף אלבאז נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5876/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

יוסף אלבאז

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לרשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד מיום 10.08.2022 בעמ"ת
23790-07-22 שניתנה על ידי כבוד השופטת א' פינק

תאריך הישיבה:

כ"ד באלול התשפ"ב (20.09.2022)

בשם המבקש:

עו"ד רמזי קטילאת; עו"ד חאלד אזברגה;

עו"ד ראיס אבו סייף

בשם המשיבה:

עו"ד אושרה פטל-רוזנברג; עו"ד יוני חדד

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת א' פינק) בעמ"ת 23790-07-22 מיום 10.08.2022. במסגרת החלטה זו, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו - זאת, לאחר שדחה את ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום

בראשון לציון במ"ת 22-05-27519 מיום 22.05.2022 (כב' השופטת ק' וקסלר) בדבר קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לו (להלן: ההחלטה מיום 22.05.2022); וקיבל את ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום מיום 11.07.2022 (כב' השופט א' וסטרמן) לעצור את המבקש בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים (להלן: ההחלטה מיום 11.07.2022).

תמצית עובדות כתב האישום והרקע לבקשה

2. ביום 13.05.2022, הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של הסתה לאלימות, לפי סעיף 144ד2(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועימו בקשה לעצור את עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. ביום 22.05.2022, קבע בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה נגד המבקש, והורה על שליחתו לקבלת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן. תסקיר זה התקבל ביום 29.06.2022, בגדרו ציין שירות המבחן כי התרשם לחיוב מהמפקחים שהוצעו, כי אלו מבינים את תפקיד הפיקוח וברצונם לעשות כל שביכולתם על מנת לסייע למבקש. כן צוין, כי מדובר באנשים המכבדים את חוקי המדינה, אם כי הם נוקטים בגישה מגוננת ומצמצמת כלפי מעשיו של המבקש, ומתקשים לראות את הסיכון הנשקף ממנו. בסופו של יום, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את המבקש לחלופת מעצר, וזאת "לאור חומרת האישומים המיוחסים לו והערכת הסיכון בעניינו, לאור העובדה כי ניתן לבצע את העבירות המיוחסות לו במרחב הווירטואלי ולאור הערכתנו כי אין ביכולתה של החלופה המוצעת לאיין הסיכון לביצוע עבירות נוספות דומות".

4. ביום 11.07.2022, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. במסגרת החלטה זו נתן בית המשפט דעתו למסוכנות הנשקפת מהמבקש, כפי שזו עולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו; ומנגד, לעובדה כי חוות דעתה של מנהלת הפיקוח על האיזוק האלקטרוני, מצאה את מקום המעצר המוצע כישים לפיקוח. בית המשפט ציין בהחלטתו, כי נדרש לתת את הדעת "לטיב הסיכון הנגזר מעבירות הביטוי המיוחסות [למבקש - ח.כ.], סיכון השונה בטיבו ובמאפייניו מזה הנגזר מעבירות אחרות"; וכן כי "מעצר בעבירות ביטוי צריך להישמר לנסיבות חריגות". בהתאם לכך, ומשמצא בית המשפט כי מרבית המפקחים שהוצעו מתאימים, הורה הוא על מעצרו בחלופת מעצר של פיקוח אלקטרוני.

5. כאמור, על ההחלטה מיום 22.05.2022 הגיש המבקש ערר; ואילו המשיבה הגישה ערר שכנגד על ההחלטה מיום 11.07.2022. ביום 10.08.2022, דחה בית המשפט המחוזי את ערר המבקש וקיבל את ערר המשיבה.

אשר לערר המבקש - נקבע, כי קיימות ראיות לכאורה שהמבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, בשים לב לתוכן התבטאויותיו, מודעותו לטיב התבטאויותיו ולאפשרות הממשית - לכאורה - שאלו יביאו לביצוע מעשי אלימות.

אשר לערר המשיבה - בכל הנוגע למסוכנות הנשקפת מהמבקש, צוין כי העבירות המיוחסות לו אינן מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים; וכי המיוחס לו בכתב האישום נמצא ברף הנמוך של עבירת ההסתה לאלימות. זאת, מכיוון שהמבקש הביע, לכאורה, דברי שבח, אהדה או עידוד למעשי אלימות; ולא, לעומת זאת, קריאה למעשה אלימות. עוד צוין, כי ככלל, נאשמים בעבירות הסתה אינם נעצרים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, אם כי יש בנמצא מקרים כאלה. משכך, ציין בית המשפט המחוזי, "שלו היו עומדים כתב האישום ובקשת המעצר שבצדו לבדם, לא היה מקום להורות על מעצרו של [המבקש - ח.כ.]. ... וניתן היה להסתפק בחלופה המאיינת את מסוכנותו". יחד עם זאת, נקבע, כי בעניינו של המבקש קיימים "מספר רכיבים שכל אחד מהם מלמד על מסוכנותו הבלתי מבוטלת... וכולם יחדיו מלמדים על מסוכנות שלא ניתן לאינה". רכיבים אלו, כך נאמר, הם: נסיבות ביצוע העבירה, וביניהן - המצב הביטחוני הנפיץ ששרר בעת שביצע המבקש, לכאורה, את המיוחס לו; הרקע

האידיאולוגי לביצוע העבירות ומעמדו כאיש דת; העובדה כי קיים כתב אישום תלוי ועומד נגד המבקש, המייחס לו ביצוע של עבירות דומות; עברו הפלילי של הנאשם, אשר הורשע בעבירות דומות; ותסקיר שירות המבחן, אשר העריך כי נשקף מהמבקש סיכון להישנות התנהגות פלילית, וכי לא ניתן לאיין מסוכנותו בדרך של חלופת מעצר.

לאור האמור, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. על החלטה זו נסובה הבקשה שלפניי למתן רשות לערור.

6. במסגרת בקשתו טוען המבקש, כי התבטאויותיו המתוארות בכתב האישום הן בגדר ביטוי פוליטי לגיטימי אשר חוסה תחת חופש הביטוי. עוד הוא טוען, כי מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריה "צריך להישמר למקרים חריגים וקיצוניים ביותר" ככל שמדובר בעבירות ביטוי. לבסוף טוען המבקש, כי שקילת עברו הפלילי והליכים פליליים מקבילים המתנהלים נגדו, במסגרת בחינת מסוכנותו הנשקפת, הוא "בגדר שימוש בכלי המעצר מתוך רציונאל תגמולי-עונשי".

7. המשיבה בתגובתה מתנגדת לבקשה. לעמדתה, בקשתו של המבקש אינה עומדת בתנאים למתן רשות לערור ב"גלגול השלישי", משהיא אינה מעלה שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי, ומשלא נגרם למבקש אי-צדק או עיוות דין. לעמדתה, החלטת בית המשפט המחוזי מפורטת ומנומקת ובית המשפט התייחס בכובד ראש לכלל הטענות אשר הועלו על-ידי המבקש. כן טוענת המשיבה כי יש לדחות את הבקשה אף לגופה, וזאת מהטעמים שפורטו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

8. בדיון שנערך לפניי חזרו באי-כוח הצדדים על עיקרי טיעוניהם.

דיון והכרעה

9. לאחר שעינתי בבקשה ובנספחיה, ונתתי דעתי לטענות הצדדים ובאי-כוחם, החלטתי, מתוקף סמכותי מכוח סעיף 53(א1)(2) לחוק המעצרים, לדון בבקשה כאילו הוגשה כערר על החלטת בית המשפט המחוזי - ולקבלה. כל זאת מהטעמים שיפורטו להלן.

10. הלכה היא, כי בקשה לרשות ערר על החלטת מעצר ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם האישי של הצדדים להליך, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כגון פגיעה שאיננה מידתית בזכויות המבקש, חשש לעיוות דין וחריגה מסמכות (ראו: בש"פ 4167/22 מלכה נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (20.06.2022)). למען הסר ספק יצוין, כי אין בעובדה שערכאת הערעור הגיעה לתוצאה שונה מתוצאת הערכאה הדיונית, כשלעצמה, כדי להוות עילה למתן רשות ערר (ראו: בש"פ 4133/22 צורדקאר נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (20.06.2022)).

11. במקרה זה, סבורני כי הבקשה שלפניי צולחת - ולו במעט - את אמת המידה המחמירה שנקבעה. וזאת, משום שסבורני, כי החלטת בית המשפט המחוזי פוגעת באופן שאינו מידתי בזכויותיו של המבקש.

12. כידוע, "מעצרו של נאשם לאחר הגשת כתב-אישום נגדו פוגע קשות בחירותו" (בש"פ 5934/05 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(2) 839, 833 (2005) (להלן: עניין מלכה)). אשר על כן, בית המשפט יורה על מעצרו של נאשם רק כאשר מתקיימים שלושה תנאים מצטברים: הראשון, שקיימות ראיות לכאורה המקשרות את הנאשם לביצוע העבירה המיוחסת לו; השני, שקיימת עילה למעצרו; והשלישי, שלא ניתן להגשים את מטרת המעצר בחלופה שמידת פגיעתה בחירותו של הנאשם פחותה ממעצרו מאחורי סורג ובריה (סעיף 21 לחוק המעצרים; בש"פ 5986/22 אבו אליעאן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (18.09.2022)).

13. המקרים שהגיעו לפתחו של בית משפט זה, שעניינם מעצרו של אדם המואשם בעבירות ביטוי עד לתום ההליכים, מועטים. אולם, מעיון בהם עולה, כי קיימים מקרים בהם נאשמים בעבירות כאמור שוחררו לחלופת מעצר, זאת - גם כאשר דובר במקרים החמורים מענייננו, בין אם בסוג העבירה, בין אם בנסיבות ביצועה.

בבש"פ 1821/05 נמבורג נ' מדינת ישראל (15.03.2005) (להלן: עניין נמבורג), נדון בערר שהוגש על-ידי מספר נאשמים, בעבירות של התקהלות אסורה; התפרעות; והמשך התפרעות לאחר הוראת התפזרות; כשלחלק מהם יוחסו גם עבירות של תקיפת שוטר; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; התנגדות למעצר; ושידול להתפרעות. אלו שוחררו למעצר בית, כשלחלקם נקבעו תנאים מגבילים, והיתר חויבו בהפקדת ערובה. ערר שהוגש על כך לבית משפט זה נדחה.

בבש"פ 3069/11 אבו סלים נ' מדינת ישראל (12.05.2011) (להלן: עניין אבו סלים), נדון עניינו של המבקש, אימאם במסגד בנצרת, שהואשם בביצוע עבירות של הסתה לאלימות וטרור, ותמיכה בארגון טרור. אישום זה בא, בין היתר, בעקבות אתר אינטרנט שיזם המבקש, ובו הפיץ את משנתו, הזזה להשקפתו של הג'יהאד העולמי, אשר זרוע מזרועותיה הוא הארגון "אל-קאעדה". המבקש שוחרר לחלופת מעצר בית בתנאים מגבילים, וערר שהגיש לבית משפט זה על תנאי מעצרו - נדחה.

בבש"פ 1406/15 מדינת ישראל נ' עסילה (24.02.2015) (להלן: עניין עסילה), נדון עניינו של המשיב, אשר הואשם בעבירות של איומים; הסתה לאלימות; לגזענות ולטרור; תמיכה בארגון טרור; העלבת עובד ציבור באמצעות רשת אינטרנט; והשמדת ראיות. המבקש שם שוחרר בתנאים מגבילים, וביניהם איסור להיכנס לאינטרנט ולהחזיק מכשיר המאפשר גישה לאינטרנט; וכן נאסר עליו לשהות בדירה שנגישה לאינטרנט ונאסר על מפקחיו להחזיק במכשיר סלולרי הנגיש לאינטרנט בעת שהותם עמו. בקשת רשות לערור שהוגשה על-ידי המדינה נדחתה, משזו לא עמדה בתנאים למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי".

14. מנגד, ניתן לזהות גם במקרים בהם המואשמים בעבירות כאמור נעצרו מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים.

בבש"פ 8027/00 טל נ' מדינת ישראל (21.11.2000) (להלן: עניין טל), נדון מעצרו של אדם שהואשם במספר עבירות - פרסום הסתה לגזענות, פרסום ועידוד למעשי אלימות והפרעה לשוטר. זאת, לאחר שנסע כחלק משיירה של רכבים שקראה בקריאות של "מוות לערבים"; והתנגד לכוחות המשטרה אשר ניסו לעצור התפרעות זו. בית משפט השלום הורה על מעצרו עד לתום ההליכים, ובית המשפט המחוזי אשרר החלטה זו. בית משפט זה דחה את הערר שהוגש על החלטת בית המשפט המחוזי.

בבש"פ 2229/15 פלוני נ' מדינת ישראל (31.03.2015) (להלן: עניין פלוני), המבקש הואשם בביצוע שורה של עבירות מסוג הסתה לאלימות או טרור ותמיכה בארגון טרור. זאת, בגין מספר רב של פרסומים שהפיץ ברשת החברתית "פייסבוק" (Facebook), אשר כללו קריאות לאינתיפאדה, ביצוע מעשי דריסה ודקירה ודברי עידוד ושבח למבצעים מעשים אלה. כן הפיץ המבקש פרסומים שהביעו תמיכה בארגוני טרור. בית משפט השלום הורה על שחרור המבקש למעצר בית מלא, תוך קביעת תנאים מגבילים. ערר שהגישה המשיבה התקבל על-ידי בית המשפט המחוזי, והמבקש נעצר עד לתום ההליכים. בית משפט זה דחה את הבקשה שהגיש המבקש, משזו לא עמדה בתנאים למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי". השופט מ' מזוז בהחלטתו הבחין בין עניין זה לעניין עסילה, נוכח "הפרסומים הרבים שפרסם לאורך חמישה חודשים, עוצמתם ותוכנם, בצירוף הסבריו לחוקריו כי פעל במכוון ובידיעה כי פרסומיו עלולים לעודד מעשי טרור, בלא כל חרטה עליהם" (פסקה 7); עוד נקבע, כי יש "טעם רב בעמדתו [של בית המשפט המחוזי - ח.כ.] בדבר הקושי הרב - עד כדי העדר אפשרות מעשית - לפקח על גישה לרשת האינטרנט".

15. ודוק: חלק מההחלטות שפורטו לעיל ניתנו לפני חקיקת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (תיקון מס' 8), התשע"א-2010, בגדרו בוטלה זכותם של עצורים לערוך בזכות ב"גלגול שלישי" לבית משפט זה. בהתאם לכך, חלק מההחלטות ניתנו לגוף הבקשה, וחלק ניתנו בהתבסס על אמת המידה המוכרת למתן רשות לערוך ב"גלגול שלישי". כמו כן, ברוב המקרים שצוינו המדינה לא השיגה על החלטת בית המשפט המחוזי בדבר מעצרו של הנאשמים שם, כך שבית משפט זה לא בחן אם אלו ראויים. משכך, עולה קושי הן לבצע היקש מהחלטות אלה לענייננו - בעת שנדרש לבחון האם יש מקום ליתן למבקש מתן רשות לערוך.

16. על אף קושי זה, סבורני שאפשר ללמוד ממקרים אלה, כי ברמה העקרונית, אין מניעה לשחרר את המבקש לחלופת מעצר, אשר תאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. וזאת, על דרך של מקל וחומר, נוכח היות אותם מקרים חמורים מענייננו, בסוג העבירות הנדונות ונסיבות ביצוען.

17. בעניין נמבורג העוררים לקחו חלק בהתקהלות אלימה שהתבצעה על רקע אידיאולוגי, כשבמסגרתה אף תקפו שוטרים בעת שאלו מילאו תפקידם. בעניין אבו סלים דובר בנאשם בעבירות הסתה לטרור, אשר פרסם משנה זה למשנתו של ארגון טרור, והטיף לבצע מעשי רצח וחטיפה במי שאינם בני דת האיסלאם. בעניין עסילה, דובר בנאשם שפרסם, בין השאר, שורה ארוכה של פרסומים בעמוד ה"פייסבוק" שלו (אשר לו היו כ-1,000 עוקבים) של דברי שבח, אהדה או עידוד לביצוע מעשי אלימות או טרור. זאת, בסמוך לאירוע חטיפת שלושת הנערים ביוני 2014, אשר היווה הבסיס למבצע "שובו אחים", שבהמשך אליו יצאה המדינה למבצע "צוק איתן". הנאשמים בכל אלו שוחררו לחלופת מעצר.

בעניין טל, דובר במי שנסע בשיירה תוך שצעק "מוות לערבים", ובעניין מלכה באנשים שביקשו לסכל - באמצעים חמורים ביותר - את תכנית ההתנתקות. על אף שבמקרים אלה בסופו של דבר הנאשמים נעצרו עד לתום ההליכים, ניתן משקל רב - ואף מכריע - למצב הביטחוני-מדיני ששרר באותה תקופה. כך למשל, ציין השופט א' א' לוי בעניין טל: "אמנם מדובר במעשים שבימים כתיקונם לא היו מחייבים מעצר עד תום ההליכים, וראוי היה לשקול אם הפגיעה בזכות היסוד של אדם להלך חופשי הינה מוצדקת, ואם לא ניתן להשיג את אותה תוצאה גם בדרך של חלופה אחרת. אך הימים אינם ימים רגילים, והמתח בין חלקי האוכלוסיה הוא כה רב, עד שדי בניצוץ קטן כדי להצית שוב את התבערה הגדולה". כמו כן, ציין הנשיא א' ברק בעניין מלכה, כי הסיכון הנשקף מהעוררים שם "קיים ועומד כל עוד ההתנתקות לא מומשה" (עמוד 844). וכפי שיבואר, שיקול זה אינו מצדיק, בענייננו, את מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

בסופו של יום, מדובר באדם שאיננו צעיר, אשר ביצע, לכאורה, עבירות של הסתה לאלימות ברף הנמוך שלהן. משכך, ובהתאם לאמור, סבורני כי ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש בדרך של חלופת מעצר. כך, שהמשך מעצרו עד תום ההליכים, בחלוף מספר חודשים מאז מעצרו - מהווה פגיעה בלתי מידתית בזכויותיו. וזאת, באופן המצדיק לדון בבקשתו כאילו הייתה ערר - ולקבלה.

18. כזכור, נגד המבקש הוגש כתב אישום ובו פורטו שני מעשים שביצע, לכאורה, ואשר עולים עד כדי מעשי הסתה לאלימות. האחד, פרסום פוסט בפייסבוק, והשני, נשיאת נאום מול קהל. בית משפט השלום סבר כי ניתן לאיין את מסוכנותו של המבקש בחלופת מעצר, ואילו בית המשפט המחוזי סבר אחרת. בית המשפט המחוזי נימק החלטתו לעצור את המבקש עד לתום ההליכים בארבעה טעמים: נסיבות ביצוע העבירה; קיומו של כתב אישום תלוי ועומד נגד המבקש המייחס לו עבירות דומות לעבירות מושא ענייננו; עברו הפלילי של המבקש, שהורשע בביצוע עבירות דומות; ותסקיר שירות המבחן, בגדרו לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרור לחלופת מעצר.

אינני סבור כי טעמים אלו מצדיקים לעצור את המבקש עד לתום ההליכים.

19. נסיבות ביצוע העבירה: מסכים אני עם בית המשפט המחוזי, כי זמנים שונים מצדיקים התייחסות משפטית שונה, והדבר אף עולה מקביעות בית משפט זה בעניין טל ובעניין מלכה. לדאבון לבנו, ימים של מתח ומחלוקת אינם זרים למדינתנו. השקט אינו אלא זמני בלבד, ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שקט - לא היה. בתקופה זו היינו עדים להתפרעויות אלימות באזור הר הבית והעיר העתיקה של ירושלים, כשברקע הדברים גל הטרור שהכה את המדינה ומבצע "שובר גלים" שהונהג כתגובה. ואולם, מאז, חלף הזמן, ונדמה כי נרגעו במידת מה הרוחות הסוערות. משכך, עולה קושי להצדיק את מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים בהתבסס על שיקול זה.

כך גם אשר לרקע האידיאולוגי לביצוע העבירות המיוחסות למבקש. כידוע, "בעבריינות על רקע אידיאולוגי, יש והנאשם נהנה מאהדה בקרב סביבתו הקרובה, אשר לעיתים מזדהה עם מעשיו, מה שעלול להחליש את חלופת המעצר" (בש"פ 369/12 מדינת ישראל נ' הכהן, פסקה 11 (15.01.2012) (להלן: עניין הכהן)). ואילו, בענייננו, שירות המבחן התרשם לחיוב מהמפקחים שהוצעו, וציין כי אלו "מכבדים" את חוקי המדינה ואף מבטאים בפני [המבקש - ח.כ.] דעתם כאשר, לתפיסתם, הוא מגיב באופן מתלהם במרחבים השונים".

20. תסקיר שירות המבחן: שירות המבחן התרשם לחיוב מהמפקחים שהוצעו, אולם סבר כי אין בחלופת המעצר כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש. זאת, הן נוכח חומרת המעשים המיוחסים למבקש, הן נוכח העובדה שניתן להמשיך לבצען במרחב הווירטואלי. כידוע, תסקיר שירות המבחן הוא שיקול חשוב שעל בית המשפט לשיקול שעה שעליו להורות על מעצר או שחרור של נאשם ממעצר. ואולם, אין מדובר בשיקול בלעדי או מדובר בשיקול מכריע (בש"פ 4535/21 עדי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (14.07.2021); בש"פ 3205/22 בן לולו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (01.06.2022)). כאמור, בית המשפט המחוזי קבע כי המדובר בעבירות ביטוי ברף הנמוך, ודעתי כדעתו. כמו כן, סבורני כי ניתן להקהות עוקצה של המסוכנות הנשקפת מהמבקש על-ידי קביעת תנאים מגבילים לשחרורו, אשר ימנעו ממנו גישה לאינטרנט. זאת, בדומה לנקבע בעניין עסילה.

21. כתב אישום תלוי ועומד ועברו הפלילי של המבקש: כזכור, לעמדת המבקש, שקילת קיומו של כתב אישום תלוי ועומד המייחס לו ביצוע עבירות דומות ועברו הפלילי מהווה "שימוש בכלי המעצר מתוך רציונאל תגמולי-עונשי". אין בידי לקבל טענה זו. המדובר בשיקולים רלוונטיים וענייניים, אשר בית המשפט מחויב לשיקול עת שבוחן הוא את האפשרות לשחרר נאשם לחלופת מעצר (השוו: בש"פ 5844/22 חז'ויב נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (08.09.2022); בש"פ 3323/16 בורוביק נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (10.05.2016)). ובענייננו, קיים קושי לתת אמון במבקש, שעה שלכאורה אינו סר מדרכי העבריינית. עם זאת, בנסיבות ענייננו, ובשים לב לכל האמור לעיל, אין בשיקול זה כדי להכריע את הכף לטובת מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ובפרפרזה לדבריו של השופט י' עמית: סבורני כי יש לתת סיכוי לאפשרות שהמבקש הבין שהפעם הוצא למעשיו "כרטיס צהוב", ושלפעולותיו עשוי להיות מחיר בדמות מעצר מאחורי סורג ובריח, חילוט כספים וערבויות שצפוי הוא להפקיד כערבון לשחרורו (עניין הכהן, פסקה 15). וידע המבקש, כי ככל שישוּב לדרכו הרעה, כך יהיה קשה אף יותר לתת בו אמון, ובהתאם תעלה הסבירות כי השופט בעניינו יושיט ידו אל עבר ה"כרטיס האדום".

22. אשר על כן, הבקשה מתקבלת. בית המשפט המחוזי יקבע, בהתאם למיטב שיקול דעתו, את התנאים למעצר המבקש עד תום ההליכים בחלופת מעצר מסוג פיקוח אלקטרוני. זאת, תוך שיתן דעתו לתנאים שיש בהם להגביל ככל הניתן את גישתו של המבקש לאינטרנט.

ניתנה היום, כ"ו באלול התשפ"ב (22.9.2022).

